

РАН БОСИЛЕК ХИТРИНА И ПАРИ

chitanka.info

Трима умници се препирали с един богат търговец.

Търговецът казал:

— Имам ли пари, всичко мога да направя.

А хитрите умници думали:

— Ти имаш пари, ала не можеш без пари да нагостиш и четирима ни.

— А вие можете ли?

— Можем.

— Добре, нагостете ни да видим.

— Ще нагостим без пари и тебе, и нас тримата, но да не страдат ония, които надхитрим, ти ще им плащаш вредите и загубите.

— Прието — съгласил се търговецът.

Тогава първият хитрец казал:

— Аз ще купя един голям шаран без пари.

Вторият добавил:

— Аз пък ще доставя маслиново масло без пукната пара.

Третият завършил:

— От мене хляба и виното.

Отишъл първият хитрец в рибарницата и рекъл:

— Слушай, рибарю, дядо поп заръча да му дадеш най-големия шаран!

Продавачът избрал най-хубавия шаран, дал го на хитреца и казал весело:

— На, това се казва шаран! Такова чудо и царят не е ял!

— Наистина дядо поп ще се смае — отвърнал хитрецът и понесъл тлъстия шаран. После се обърнал и викнал спокойно: — Нека дойде момчето с мене да вземе парите.

Тръгнал той с момчето, а търговецът след тях. Стигнали до поповата къща. Хитрецът дал шарана на търговеца, влязъл при попа и му рекъл:

— Дядо попе, доведох ти момчето си да му почетеш за здраве. Влязла е в него нечиста сила. Несвестни приказки приказва.

Дядо поп турнал епитрахила на врата си, взел молитвеничето и рекъл:

— Ела, ела, сине, да ти почета и всичко ще мине.

Хитрецът се доближил до момчето и му пошепнал на ухото:

— Дядо поп те вика да ти плати шарана.

Щом момчето приближило, дядо поп го забулил с епитрахила ѝ зачел молитва.

По едно време момчето се обадило:

— Дядо попе, господарят ме чака да му занеса парите.

— Трай, сине, така по-лесно ще ти мине — казал попът.

А хитрецьт рекъл на търговеца:

— Хайде сега плати на попа, па иди плати и на рибаря, та да видиш после как другарят ми ще вземе масло без пари.

Търговецът платил, както било уговорено, и на попа, и на рибаря.

Вторият хитрец взел голяма стомна, натъпкал вътре един сунгер и отишъл при един маслар. С него вървял и търговецът.

— Напълни ми стомната с дървено масло, ала от най-хубавото. Докато напълниш стомната, аз ще отида до хлебаря и ей сега ще се върна — казал спокойно хитрецьт и излязъл.

След малко се върнал и попитал:

— Колко искаш за маслото?

— Че толкова и толкова — отвърнал продавачът.

— А-а! Скъпо е, много е скъпо! — зачудил се хитрецьт.

— Скъпо, евтино, така го продавам.

— Не може ли по-долу?

— Не може! — отвърнал сърдито продавачът.

— Като не може, излей си маслото и ни дай стомната! — викнал хитрецьт.

Излели маслото от стомната, ама нали гъбата се напоила хубаво, задържала много масло. Хитрецьт и търговецът си отишли, изцедили гъбата и напълнили цяло шише с масло.

— Хайде иди плати на масларя това масло — рекъл хитрецьт, — та ела да видиш какво ще стане по-нататък.

Търговецът платил маслото на масларя.

Третият хитрец турил шарана в една тава, взел шишето с маслото и завел другарите си и търговеца в една кръчма.

— Ей, приятелю — викнал третият хитрец на кръчмаря, — опечи тая риба, донеси топъл хляб и от най-хубавото вино, та ни дай една стаичка по-настрана, да си хапнем и пийнем по царски.

Кръчмарят се зарадвал, приготвил рибата, наточил вино, занесъл им хляб.

Седнали ония ми ти гладници с търговеца, па му дръпнали една гощавка за чудо и приказ.

Дошло време да се плаща.

Слязъл третият хитрец с търговеца при кръчмаря и рекъл:

— Приятелю, прати сметката горе и ще си получиш парите.

Кръчмарят написал сметката и пратил момчето да вземе парите.

Щом видели хитреците сметката, и тримата почнали да бъркат в джобовете си:

— Аз ще платя! — рекъл първият.

— Че аз нямам ли пари! — отвърнал вторият.

— Не, аз ще платя! — викнал третият.

— Не, не приемам, аз ще платя.

Единият викал тъй, другият инак, третият настоявал на своето. Най-после се скарали. Тогава решили да вържат на момчето очите с кърпа, та когото улови, той да плати. Като вързали очите на момчето, хитреците слезли долу благодарили на кръчмаря и рекли:

— Сметката ти е съвсем точна. Парите оставихме на момчето.

А на търговеца казали:

— Видя ли как ядохме и пихме без пари? Иди сега виж какво ще стане горе и плати после на кръчмаря, както се уговорихме.

Като видял кръчмарят, че момчето още се бави, отишъл да го дири, а търговецът тръгнал след него.

Щом влязъл кръчмарят в стаята, гдето яли и пили гостите, момчето се спуснало с вързани очи, хванало господаря си и рекло:

— Ти ще платиш.

Търговецът се засмял и рекъл:

— Не, аз ще платя. Така бяхме уговорили с моите приятели. Те спечелиха облога. Както казаха, тъй излезе: хитрината им и без пари свърши работа.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.